

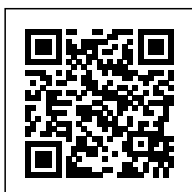

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

822/1

Stanovisko vlády k návrhu poslance Václava Klause na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

Doručeno poslancům: 5. května 2020 v 8:03

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslance Václava Klause na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 822)

Vláda na své schůzi dne 4. května 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné stanovisko**, a to z následujících důvodů:

1. Vláda konstatuje, že institut práva na plat poslance a senátora Parlamentu České republiky představuje jeden z prostředků pro zajištění některých důležitých předpokladů pro řádný výkon mandátu člena parlamentu a mimo jiné slouží k naplnění principu volného mandátu (srov. čl. 26 Ústavy ČR), a to i tím, že jeho výkon funkce člena parlamentu není omezován nutností provádět další výdělečnou činnost. Navržená změna, počítající s odepřením platu členům komor Parlamentu ČR po dobu šesti měsíců, je na první pohled způsobilá právě uvedené předpoklady ohrožit.
2. Vláda upozorňuje, že ačkoliv podle rozhodovací praxe Ústavního soudu náleží zákonodárné moci při stanovení výše platu představitelů státní moci s výjimkou platů soudců široká míra uvážení, je i v tomto případě zřejmě třeba respektovat podmínku přiměřenosti (viz analogicky nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 17/10, body 49 a násl.). Podle názoru vlády lze považovat přinejmenším za sporné, zda lze mít za přiměřenou regulaci, jež předpokládá, byť na časově ohraničené (půlroční) období, naprosté odejmutí platu za výkon mandátu poslance nebo senátora.
3. S domněnkou předkladatele, že poslanci a senátoři nevykazují po dobu mimořádných opatření činnost, se podle názoru vlády rozhodně nelze ztotožnit. Během nouzového stavu proběhlo už několik schůzí komor Parlamentu. Navíc tvrzení o údajném utlumení činnosti komor Parlamentu, které je podle vlády nepodložené, neznamená, že poslanec či senátor nevykonává jiné činnosti spojené s výkonem jeho funkce. Naopak lze čekat, že v době po bezprostředním pominutí aktuální epidemie bude nezbytné přijímat větší

množství zákonů za účelem řešení jejích následků, přičemž toto období zvýšené činnosti komor pravděpodobně připadne na kalendářní měsíce, v nichž by podle názoru předkladatele poslancům a senátorům neměl náležet plat.

4. Návrh zákona nereflektuje také souvislost výše platu s odchodným. S ohledem na znění § 7 odst. 2 zákona o platu se navrhovaná změna potencionálně dotýká i výpočtu odchodného, aniž se však důvodová zpráva této vazbě jakkoliv věnuje. Návrh neobsahuje ani ustanovení, které by tuto situaci případně řešilo. Vláda má také pochybnosti o vhodnosti vložení navrhovaného pravidla právě do § 3.